

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

navrhovatele: **K. V.**
bytem X

zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
odpůrkyni:

obec Nová Ves
sídlem Nová Ves 154, 277 52 Nová Ves

zastoupena advokátem Mgr. Davidem Záhumenským
sídlem Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

o návrhu na zrušení částí opatření obecné povahy č. 3/7/2021 – Územního plánu Nová Ves – schváleného usnesením zastupitelstva obce Nová Ves ze dne 26. 7. 2021,

takto:

I. Opatření obecné povahy č. 1/2021 – územní plán Nová Ves – vydané usnesením zastupitelstva odpůrkyně č. 3/7/2021 ze dne 26. 7. 2021, se dnem právní moci tohoto rozsudku zrušuje v částech:

- textového i grafického vymezení prvku „LBC 208 – lokální biocentrum nefunkční s indexem“, a to v rozsahu pozemků p. č. XA a XB v katastrálním území X,
- textového i grafického vymezení plochy „U40 – veřejně prospěšné stavby, opatření a asanace“, a to v rozsahu pozemků p. č. XA a XB v katastrálním území X,
- textového i grafického vymezení prvku „RBK 37 – regionální biokoridor nefunkční s indexem“, a to v rozsahu pozemku p. č. XC v katastrálním území X,
- textového i grafického vymezení plochy „U33 – veřejně prospěšné stavby, opatření a asanace“, a to v rozsahu pozemku p. č. XC v katastrálním území X.

- II. Odpůrkyně je povinna zaplatit navrhovateli do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 13 228 Kč k rukám zástupce navrhovatele Mgr. et Mgr. Michala Boušky, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků řízení

1. Navrhovatel, který je vlastníkem pozemků p. č. **XA**, p. č. **XB** a p. č. **XC** zapsaných na listu vlastnictví č. X pro katastrální území X (není-li dále uvedeno jinak, míní se toto katastrální území), se návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dodaným do datové schránky soudu dne 25. 8. 2022, domáhá zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy (dále jen „napadený územní plán“), a to v části týkající se pozemků p. č. **XA**, p. č. **XB** a p. č. **XC** (dále též „dotčené pozemky“ nebo „pozemky navrhovatele“).
2. Navrhovatel uvedl, že byl napadeným územním plánem zkrácen na svých právech, zejména na právu vlastnickém, a to tím, že byla stanovena neodůvodněná, iracionální, situaci v místě neodpovídající a nepřiměřená regulace. Pozemky navrhovatele byly začleněny do územního systému ekologické stability (dále „ÚSES“). Na pozemku p. č. **XC** byl vymezen biokoridor pod označením RBK 37 a na pozemcích p. č. **XA** a **XB** biocentrum pod označením LBC 208. Navrhovatel uplatnil v průběhu pořizování napadeného územního plánu námitky, ve kterých sdělil své výhrady proti zařazení dotčených pozemků do ÚSES, avšak jeho námitkám nebylo bez bližšího odůvodnění vyhověno a dotčené pozemky jsou dále v napadeném územním plánu vymezeny v ÚSES.
3. Navrhovatel v rámci podaných námitek specifikoval důvody, pro které má za to, že vymezení prvků ÚSES na dotčených pozemcích postrádá z hlediska podmínek panujících v předmětné lokalitě základní logiku. Biokoridor RBK 37 je v místě, kde je situován též pozemek p. č. **XC**, zasazen do výklenku mezi místní komunikací a silnicí II. třídy II/608. V tomto výklenku se v sousedství pozemku navrhovatele nachází z jedné strany chátrající stavba bývalé sušárny a z druhé strany byla v době vydání napadeného územního plánu realizována zpevněná plocha z panelů, ve zbývajících částech je výklenek zařazen do ploch pod označením V – smíšené výrobní. Napadený územní plán navíc počítá se stávající místní komunikací (na pozemku p. č. XD) jako se součástí obchvatu obce (přeložky silnice II/608), coby dopravní stavby vedené pod označením DN01 (v rámci veřejně prospěšných staveb jako D01). Navrhovatel upozornil na to, že není vůbec jasné, proč právě v tomto místě se má nacházet regionální biokoridor, který územní plán eviduje jako nefunkční. Za dané situace nelze ani do budoucna očekávat, že by se v dotčeném místě mohl někdy stát biokoridorem funkčním. Odpůrkyně měla podle navrhovatele zohlednit v napadeném územním plánu trasování daného koridoru tak, aby mohl být daný koridor skutečně do budoucna funkčním koridorem, a nikoli jen formálně vyznačeným místem v příslušných výkresech napadeného územního plánu, které ale zároveň zásadním způsobem limitují práva navrhovatele. Navrhovatel upozornil na to, že sama odpůrkyně ve vztahu k biokoridoru RBK 37 považovala za vhodné uvažovat o převodu biokoridoru RBK 37 mimo již stávající navrženou uvedenou trasu, a to směrem k východu, do svahů nad Vepřek, případně uvažovala o tom, že by bylo spojení mezi ÚSES Středočeského a

Ústeckého kraje možné vypustit, protože jeho konstrukce v současném provedení územního plánu neodpovídá metodikám a podkladům.

4. Za obdobně chybné považuje navrhovatel vymezení biocentra LBC 208, mj. i na pozemcích navrhovatele p. č. **XA** a **XB**. Toto biocentrum je v napadeném územním plánu vedeno jako nefunkční a je situováno ve vazbě na taktéž nefunkční biokoridor do místa, které je z jedné (jižní) strany ohraničeno místní komunikací, za níž se nachází areál bývalého zemědělského družstva, a z další (východní) strany areálem, kde jsou skladovány nejrůznější materiály. Jinak se v místě nachází standardně obhospodařovaná orná půda či zeleň bez zvláštní hodnoty.
5. Navrhovatel poukazoval i na to, že nedaleko prochází i dálnice D8, která představuje zásadně nepřekonatelnou bariéru pro veškeré živočichy, kterým by snad mělo biocentrum sloužit v rámci migrace v souvisejícím biokoridoru. V sousedství dálnice D8 je vymezen též koridor pro vysokorychlostní trať, která vylučuje budoucí možné využití předmětného biocentra v návaznosti na regionální biokoridor.
6. Navrhovatel již v podaných námítkách upozorňoval na nereálnost pro ÚSES zvoleného řešení, a to prostřednictvím odkazu na Metodiku vymezení ÚSES zveřejněnou ministerstvem životního prostředí v dubnu 2017 (dále jen „metodika“), avšak odpůrkyně na uvedené námítky nereagovala. Odpůrkyně přitom měla ve spolupráci s pořizovatelem vyjasnit, proč zvolila předmětné řešení pro vymezení ÚSES, které zasahuje intenzivním způsobem do vlastnického práva navrhovatele k dotčeným pozemkům. Navrhovatel doplnil, že ani odůvodnění napadeného územního plánu neobsahuje bližší argumentaci. Navrhovatel přitom poukázal na to, že není zřejmé, jaké požadavky ZÚR měla odpůrkyně na mysli, ačkoli uváděla, že právě s ohledem na ně dochází k vymezení prvků ÚSES. Navrhovatel uvedl, že Zásady územního rozvoje Středočeského kraje (dále jen „ZÚR“) související regionální koridor pod označením RK 1119 vymezují dlouhodobě stejně. Navrhovatel dále uvedl, že není zřejmé, co myslela odpůrkyně průběhem porostů, půd a přírodních společenstev a jaká jsou specifika u porostů, půd a přírodních společenstev sledována a v čem má pak z tohoto pohledu spočívat vhodnost mj. pozemků navrhovatele p. č. **XA** a p. č. **XB** pro vymezení prvků ÚSES na rozdíl od jiných pozemků. Ani odkaz na ne/kvalitu orné půdy nepovažuje navrhovatel za odůvodněný, neboť jeho pozemek p. č. **XB** je veden ve výměře 14 547 m² v třídě ochrany I. a ve výměře 907 m² v třídě ochrany II. Navrhovatel ve svých námítkách také poukazoval na to, že jeho pozemky jsou vhodné pro další rozvoj obce, na což ovšem odpůrkyně též nereagovala. V napadeném územním plánu chybí vysvětlení, proč musí být práva navrhovatele omezena také tím, že jsou na jeho pozemcích vymezeny plochy pro vyvlastnění. Podle navrhovatele tak není zřejmé, proč má strpět novou výrazně omezující regulaci, která z jeho soukromých pozemků ve výsledku činí pozemky veřejné a pro potřeby vlastních dispozic vlastníka v zásadě nevyužitelné. Navrhovatel nakonec odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 43 A 85/2021-86, kterým soud zrušil k návrhu vlastníka pozemků část vymezení biocentra LBC 208 a související plochy U40. Z předmětného biocentra tak zůstala jen část, přičemž proces k odstranění tohoto stavu nebyl ještě zahájen.
7. Odpůrkyně ve svém vyjádření poukázala na dramatické dopady klimatických změn způsobených mj. neuváženým zastavováním každé volné plochy, přičemž tyto klimatické změny odůvodňují ochranu vzácné orné půdy (pozemek p. č. **XB**). Dále poukázala na bohatost podzemních vod v daném území. Odpůrkyně uvedla, že napadený územní plán přejal řešení nadřazené územně plánovací dokumentace, což vyplývá z mapové aplikace

(GIS) Středočeského kraje, ze které je patrné, že přes pozemky navrhovatele je veden regionální biokoridor už v ZÚR. V předchozím územním plánu odpůrkyně byly pozemky navrhovatele zahrnuty do funkční plochy LO – louky a pastviny a OZ – ostatní ochranná zeleň. Změnou č. 2 územního plánu nebyly pozemky navrhovatele zařazeny mezi zastavitelné, ale došlo k posunutí biokoridoru, přičemž toto vymezení se dostalo do rozporu se ZÚR. Odpůrkyně poukázala na to, že navrhovatel toliko pouze nesouhlasí s tím, že má na svých pozemcích vymezen ÚSES a veřejně prospěšné opatření a že by měl rád pozemky zastavitelné, avšak nikdo nemá nárok na to, aby byl jeho pozemek vymezen jako pozemek s určitým funkčním využitím anebo aby si určité funkční využití zachoval (k tomu odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 1 As 49/2018-62, a ze dne 27. 7. 2017, č. j. 9 As 302/2016-68).

8. Odpůrkyně připustila, že přijetím územního plánu došlo k částečné změně regulace pozemků ve vlastnictví navrhovatele, avšak podle odpůrkyně k tomu existovaly dobré důvody. Odpůrkyně má přitom za to, že je tato změna odůvodněna klimatickou změnou, což je obecně známá skutečnost, kterou není třeba nijak prokazovat. Navrhovatel pak podle odpůrkyně neuvedl žádné vědecké důkazy, kterými by fakt existence klimatické změny a nutnosti na ni nějak reagovat vyvrátil. Odpůrkyně pak poukázala na to, že ochrana přírody, krajiny a životního prostředí je *zelenou nití* napadeného územního plánu. Že je ochrana životního prostředí důležitou otázkou řešenou v územních plánech, pak dovozovala i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2011, č. j. 1 Ao 4/2011-42 – obec Metylovice. Odpůrkyně poukázala na to, že chápe význam ochrany životního prostředí stejně jako obec Metylovice, proto jsou v napadeném územním plánu zakotveny zásady ochrany a rozvoje infrastruktury obce (chránit a rozvíjet propojení nadregionálních a regionálních prvků ÚSES včetně možností alternativních propojení). Podle odpůrkyně tak je řešení biokoridoru RK 1119 v souladu s požadavkem zadání územního plánu, přičemž napadený územní plán definuje jak cíl biokoridoru RK 1119, tak cíl vymezení biocentra LBC 208. Ačkoli navrhovatel argumentuje, že lokalita není vhodná pro vymezení biokoridoru a biocentra kvůli blízkosti staveb dopravní infrastruktury, tak podle odpůrkyně má biokoridor a lokální biocentrum sloužit zejména pro rostliny a hmyz, které nejsou v konfliktu s dálnicí D8 (nemigrují přes ni, a nezpůsobují si tak smrt). Odpůrkyně také s poukazem na webové stránky Ústavu územního rozvoje dovodila, že je možné povolovat pozemní komunikace způsobem, že příčně kříží biokoridory, a byť si odpůrkyně uvědomuje, že takové řešení není ideální, tak někdy nelze situaci řešit jinak.
9. V souvislosti s námitkou navrhovatele, ve které brojil proti vymezení veřejně prospěšných opatření, odkázala odpůrkyně na metodiku, podle které je ÚSES z hlediska stavebního zákona veřejným opatřením, pro které lze odejmout nebo omezit práva k pozemkům, je-li vymezeno ve vydané územně plánovací dokumentaci. Podle odpůrkyně je tak odůvodnění obsažené v napadeném územním plánu zcela dostatečné a logicky poskládané vzhledem k tomu, že pozemky navrhovatele nebyly zastavitelné, navrhovatel nechystal žádný konkrétní projekt výstavby na těchto pozemcích a ani nic takového netvrdí ve svém návrhu. Odpůrkyně pak zdůraznila, že nemá příliš možností RK 1119 nerespektovat, je-li vymezen v ZÚR. Navrhovatel tak měl problém řešit v rámci přijímání ZÚR, pokud s navrženým řešením nesouhlasil. Nyní jsou podle odpůrkyně námitky navrhovatele opožděné. Odpůrkyně dále s odkazem na metodiku uvedla, že má za to, že nijak nezneužila výkonu veřejné moci, učinila-li kroky k přijetí takové regulace, která chrání přírodu a krajinu, zvláště pak v dnešní době, kdy je nezbytné řešit dopady změny klimatu mnohem důsledněji než kdy dřív. Dále doplnila, že krajina Polabí a zejména Mělnicka byla

v minulosti silně zorněná a nadměrně využitá; smyslem biocentra je poté zahrnout v daném místě „vše v okolí vhodné a přirozené nebo polopřirozené povahy z hlediska zachování biodiverzity a ekologicky stabilní krajiny“. Odpůrkyně v souvislosti s umisťováním prvků ÚSES v územně plánovací dokumentaci odkázala na rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 2. 2019, č. j. 54 A 170/2018-48.

10. Dále odpůrkyně uvedla, že trasa biokoridoru byla změnou č. 2 územního plánu, který předcházela napadenému územnímu plánu, v grafické části změněna a nebyla vymezena správně. Vymezení lokality 01 totiž zasáhlo do vymezeného ÚSES, který byl nesprávně odsunut. Odpůrkyně nemohla nezákonnost přenést do nového územního plánu. Nedopustila se tak nezákonnosti, naopak při vymezení biokoridoru předchozí nezákonnost dokonce napravila. Odpůrkyně má za to, že ani ze stanovisek dotčených orgánů nelze seznat, že by byly biocentrum LBC 208 nebo biokoridor RK 1119 vymezeny nesprávně. Odpůrkyně uvedla, že nerozumí, proč navrhovatel poukazuje na to, že je biocentrum LBC 208 zatím nefunkční. Pokud by bylo funkční, bylo by v napadeném územním plánu vymezeno jinak a stanovení veřejně prospěšných opatření by nebylo zapotřebí.
11. V souvislosti s odůvodněním námitek navrhovatele má pak odpůrkyně za to, že se s podanými námitkami zcela jistě vypořádala. Odkázala na předchozí část vyjádření k návrhu a doplnila, že navrhovatel nijak neprokázal onen značný význam pozemku p. č. **XA** pro budoucí rozvoj obce. Odpůrkyně má tak za to, že navrhovatel tento argument zneužil, aby získal zastavitelný pozemek na úkor přírody a krajiny v rozporu s veřejným zájmem na řešení klimatických změn.

Legitimace navrhovatele a splnění procesních podmínek

12. Soud ověřil, že návrh byl podán včas ve lhůtě 1 roku ode dne nabytí účinnosti napadeného územního plánu v souladu s § 101b odst. 1 s. ř. s. a obsahuje veškeré požadované náležitosti podle § 101b odst. 2 s. ř. s. Dále se soud zabýval přípustností návrhu. Podle § 101a věty první s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem.
13. V dané věci je zjevné, že napadený územní plán byl vydán formou opatření obecné povahy za použití odpovídajících ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Vyhláška oznamující vydání napadeného územního plánu byla vyvěšena dne 10. 8. 2021, tudíž napadený územní plán nabyl účinnosti v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu (srov. § 25 odst. 2 správního řádu) patnáctým dnem po tomto dni, tedy dne 25. 8. 2021. Návrh podaný dne 25. 8. 2022 je proto včasný.
14. Aktivně procesně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech. Mezi účastníky řízení je nesporné (a soud si též ověřil nahlédnutím do katastru nemovitostí), že navrhovatel vlastní nemovitosti v území regulovaném napadeným územním plánem, a jeho vlastnické právo tak může být napadenou regulací dotčeno. Soud má tudíž za to, že navrhovatel předložil dostatečné tvrzení o možném

dotčení své právní sféry, a je proto aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení části napadeného územního plánu.

15. Soud proto přistoupil k věcnému posouzení návrhu, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného územního plánu (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

Obsah správního spisu

16. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
17. Z územního plánu obce Nová Ves z roku 2001 ve znění změn č. 1-3 (dále jen „předchozí územní plán“) vyplývá, že pozemky navrhovatele byly vymezeny v ploše OZ – ostatní a ochranná zeleň. Toto území bylo charakterizováno jako přirozené louky, příbřežní porosty, náletová zeleň, mokřady. Přípustné využití území, činnosti a stavby byly: louky, příbřežní porosty, náletová zeleň, mokřady, údržba a ochrana chráněných prvků přírody, ochranná zeleň (chrání před vlivy dopravy), výsadba lesních porostů, účelové a pěší cesty. Podmíněně přípustné využití území. Činnosti a stavby: technická infrastruktura – vedení vody, kanalizace, vedení VN, NN, sdělovací vedení, vedení plynu VTL a STL pouze mimo stromové porosty; zeleň sloužící jako ochranná před vlivy dopravy musí být navržena odborně tak, aby se zapojila všechna patra zeleně (stromy, křoviny, byliny). Soud nepřehlédl, že v grafické části změny č. 2 předchozího územního plánu – výkresu limitů je šedým šrafováním vymezena lokalita L 04, L 03 a L 02, která je trasována severněji od aktuální trasy biokoridoru RK 1119 (úsek RBK 37), ovšem tyto plochy neregulují závazným způsobem pozemky, na nichž jsou vymezené. Výroková část změny č. 2 předchozího územního plánu nijak nedefinuje funkční vymezení lokality L 04, L 03 a L 02 a ani odůvodnění předchozího územního plánu (resp. změny č. 2) neobsahuje žádné informace o tom, co má dané zobrazení těchto ploch regulovat. Výkres limitů nereguluje konkrétní funkční využití daného území, ale zobrazuje omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů, které vyplývají z právních předpisů nebo z vlastností daného území – srov. § 26 odst. 1 stavebního zákona).
18. Napadený územní plán nahradil předchozí územní plán obce Nová Ves. Z grafické části územního plánu soud zjistil, že pozemky navrhovatele p. č. **XA** a **XB** se nacházejí v ploše změny krajiny s indexem K02 (viz výkres základní členění) a byly zahrnuty mezi plochy s rozdílným způsobem využití P – přírodní (viz koordinační výkres) a bylo na nich zřízeno lokální biocentrum nefunkční s indexem označené jako LBC 208 (viz hlavní výkres). Pozemek p. č. **XC** se nachází v ploše změny krajiny s indexem K07 (viz výkres základní členění), byl též zahrnut do plochy s rozdílným způsobem využití P – přírodní (viz koordinační výkres) a byl na něm zřízen regionální biokoridor nefunkční s indexem označený jako RBK 37 (RK 1119) (viz hlavní výkres). Podle výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací byly pozemky navrhovatele současně zahrnuty mezi plochy a koridory s možností vyvlastnění podle § 170 stavebního zákona jakožto veřejně prospěšné opatření podle § 2 odst. 1 písm. m) stavebního zákona a klasifikovány jako U 40 – založení prvků ÚSES s indexem (pozemky p. č. **XA** a p. č. **XB**) a jako U 33 – založení prvků ÚSES s indexem (pozemek p. č. **XC**).
19. Z textové části odůvodnění územního plánu se ve vztahu k pozemkům navrhovatele podává, že plocha K02 je vymezena s cílovým využitím jako plocha přírodní (P) z důvodu realizace prvku ÚSES – lokálního biocentra LBC 208, součásti regionálního biokoridoru RK 1119, a plocha K07 je vymezena též s cílovým využitím jako plocha přírodní (P)

z důvodu realizace prvku ÚSES – regionálního biokoridoru RBK 37 (RK 1119). Rozvoj krajinné infrastruktury je zajištěn podmínkami stabilizace systému ÚSES – zejména nadregionálních biokoridorů a jejich příčných propojení lokálními a regionálními prvky ÚSES. Je navrženo propojení regionálního biokoridoru RK 1119 a nadregionálního biokoridoru NRBK K58 jako alternativa ke stávajícímu nefunkčnímu úseku RK 1119 severně od dálnice D8. Doplnující síť interakčních prvků je rozvíjena remízky, alejemi, stromořadími i plošnými prvky celků lesní a nelesní zeleně a nivních porostů. Slouží jednak k doplnění a zastoupení ÚSES, jednak podle druhu k zajištění ochrany proti erozi, přívalovým deštům a ke zvýšení biodiverzity. Podrobné podmínky uspořádání krajiny jsou obsahem kapitoly f/2 (viz stranu 19 textové části odůvodnění, kapitola e/1 – Koncepce komplexní zdůvodnění. Koncepce uspořádání krajiny, včetně vymezení ploch a stanovení podmínek pro změny v jejich využití, územní systém ekologické stability, prostupnost krajiny, protierozní opatření, ochrana před povodněmi, rekreace, dobývání ložisek nerostných surovin a podobně). V kapitole f/2 – Základní podmínky jsou plochy z rozdílným způsobem využití rozděleny do dvou kategorií – cesty a oblasti. Mezi oblasti (kapitola f/2. 3) patří též plochy přírodní (P), které jsou vymezeny z důvodu ochrany přírodně hodnotných ploch v území nebo realizace prvků ÚSES.

20. Pro plochy s rozdílným způsobem využití – oblasti přírodní (P) územní plán (s. 11 výroku) stanoví jako přípustné využití činnosti, stavby a opatření pro ochranu přírody a krajiny (zejména zvláště chráněná území, významné krajinné prvky, vybrané části ÚSES a související přírodně hodnotné plochy a činnosti a stavby v krajině vyjma činností a staveb pro zemědělství).
21. K územním prvkům ekologické stability územní plán uvádí (viz stranu 89 a násled. odůvodnění, tj. kapitolu f/2.5.1 – Územní prvky ekologické stability), že stávající stav ÚSES a zeleně na území obce vychází jednak z okresního generelu ÚSES (Morávková 2000), dále pak z Územně technického podkladu (SŽP 1997-8) pro vyšší ÚSES MMR a pak také z aktuální verze regionálního ÚSES pro ORP Kralupy – Morávková 12/2016. Jako nepřilíš vhodně zpracovaný podklad pro hodnocení a specifikaci systémů ekologické stability a zeleně v krajině je brán i územní plán obce Veltrusy – Kadlec a kol. Praha 2000. V současném období je v území dokončena Územní studie krajiny pro Kralupsko a současně jsou zapracovány i aktuální ZÚR Středočeského kraje, které kromě některých jinak zvolených názvů nedoznaly v území zásadních změn v tazích a řešení biokoridorů. Koncepce ÚSES v území obce Nová Ves souvisí těsně s dikcí závazného územně technického podkladu (ÚTP), ZÚR, územně analytického podkladu (ÚAP) a aktuálního členění ÚSES pro území obce s rozšířenou působností (ORP) Kralupy nad Vltavou. Jde o tři nadregionální biokoridory (reprezentované osami biokoridorů o technické praktické šířce regionálního biokoridoru stejné kvality) proložené lokálními a v případě nivních biokoridorů i regionálními biocentry v odpovídající technické délce jdoucí územím od jihu k severu.
22. Na s. 90 odůvodnění je mezi prvky ÚSES uveden a popsán též biokoridor RBK 37 (RK 1119) jako nefunkční, aktuální funkční stav je tvořen zcela nezapojenými, přerušovanými porosty teplomilných doprovodných křovin na mezích a podle cest, cílový stav má mít podobu teplomilných společenstev zapojených porostů křovin podle cest a polí doplněných o remízky a porosty luk o odpovídající šířce. Dále je zde uvedeno též lokální biocentrum LBC 208 jako nefunkční, jde o navržené nepodmíněné biocentrum nevhodné konstrukce, aktuálně tvořeno několika keři a náletovými dřevinami na ploše bývalého

staveniště, cílový stav je představován teplomilnými společenstvy zapojených porostů dřevin, křovin a případně luk podle cest a polí, včetně ovocných a růží.

23. Na s. 92 odůvodnění se pak uvádí, že regionální biokoridor RK 1119, členěný na úseky RBK 37, RBK 38-1, RBK 38-2 a RBK 39, je v celé trase proložený lokálními biocentry (v části trasy u Nové Vsi je veden v polích jako nefunkční a navržený – byl změněn jednak prvky doplňkovými ve směru od Vepřeku a pak také dle průběhu porostů severně od obce Nová Ves, kde byl neoprávněný oblouk ÚSES změněn pro průchod na SZ na menší, přimknutý k obci). Trasa regionálního biokoridoru byla sjednocena dle požadavků ZÚR. Je vhodné uvažovat o převodu biokoridoru RBK 37 mimo již stávající navrženou uvedenou trasu, a to směrem k východu do svahů nad Vepřek. Další možností je toto převážně hypotetické spojení mezi ÚSES Středočeského kraje a Ústeckého kraje nejspíše vypustit, protože jeho konstrukce v současném provedení ÚP neodpovídá plně metodikám a podkladům. K lokálním ÚSES pak odůvodnění mimo jiné uvádí, že stávající stav lesních i nelesních porostů na území obce je velmi špatný, a to jak z hlediska skladby dřevin, tak z hlediska kvality porostů a jejich zdravotního stavu. ÚSES ve stávající podobě omezeně respektuje linie v terénu a často je účelově veden krajinou bez ohledu na struktury v krajině a možnou cestu rozvoje přírodních prvků zemědělské krajiny v budoucnosti. K regionálním biocentrům pak odůvodnění uvádí toliko informaci o biocentru RBC 1483 Veltruský luh.
24. V kapitole g/1 – *Ostatní podmínky. Vyvlastnění a věcné břemeno* – odůvodnění uvádí, že v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona územní plán vymezuje plochy a koridory veřejně prospěšných staveb, pro které lze práva k pozemkům a stavbám omezit věcným břemenem v souladu s § 170 stavebního zákona. V podkapitole g/2.1 – *Založení prvků ÚSES* jsou pak mimo jiné uvedeny plochy U33 – RBK a U40 – LBC, u nichž je společně stanoveno, že veřejná prospěšnost vyplývá z potřeby zajištění funkčnosti prvku ÚSES. Rozsah vyplývá z vymezené plochy či koridoru odpovídajícího prvku ÚSES.
25. Dne 24. 7. 2019 uplatnil navrhovatel připomínky k odůvodnění návrhu územního plánu, ve kterých pod bodem 3 vyjádřil nesouhlas s vytvořením biokoridoru LBC 208 na jeho pozemcích, jelikož se jedná o plochu, která přímo sousedí s místní komunikací a tyto pozemky navazují na areál JZD, který je ve vlastnictví navrhovatele. Pod bodem 4 vyjádřil nesouhlas se zřízením biokoridoru RBK 37 na jeho pozemku s tím, že tento pozemek sousedí s pozemky bývalé sušárny, přirozeně na ně navazuje a je přístupný ze dvou stran ze silnice E 55 a z místní komunikace. Podle navrhovatele je tedy možné jeho komerční využití. Navrhovatel uvedl, že není jasné, proč by měl procházet biokoridor zastavěným územím obce.
26. Na veřejném projednání návrhu územního plánu dne 15. 1. 2020 navrhovatel upozornil na to, že vlastní pozemky od 18. století a již mu byly vyvlastněny za doby komunismu, proto nechápe, proč se v souvislosti s jeho pozemky opět mluví o vyvlastňování. Požadoval vysvětlit vymezení biokoridoru RK 1119 u hlavní silnice.
27. Navrhovatel uplatnil v průběhu řízení o územním plánu námitky dne 22. 1. 2020, ve kterých vyjádřil nesouhlas s vytvořením biocentra LBC 208 na jeho pozemcích p. č. **XA** a **XB** a žádal o přeložení prvků ÚSES mimo pozemky v jeho vlastnictví, protože se jedná o plochu, která přímo sousedí s místní komunikací a přímo navazuje na areál zemědělského družstva Nová Ves, který navrhovatel také vlastní. Navrhované biocentrum je navrhováno na nefunkčním biokoridoru RK 1119 a dle vyjádření odboru životního prostředí krajského

úřadu by měl být tento biokoridor veden severním směrem dál od obce Nová Ves. Navrhovatel zdůraznil, že se jedná o soukromý pozemek a že nesouhlasí s jeho faktickým vyvlastněním. Dále brojil proti vedení biokoridoru RBK 37 přes jeho pozemek p. č. XC a požadoval jeho přeložení dál od obce. V odůvodnění této námítky uvedl, že jde o pozemek, který přímo sousedí s pozemky bývalé sušárny a přímo na ně navazuje. Tento pozemek je ze dvou stran přístupný z veřejných komunikací (E55 a místní komunikace), přímo navazuje na intravilán obce a je vhodný pro komerční využití. Nakonec opět zdůraznil, že jde o soukromý pozemek a on nesouhlasí s jeho faktickým vyvlastněním. Součástí námitek bylo odborné zpracování námitek, které vypracoval RNDr. Oldřich Vacek, CSc. V této příloze byl vyjádřen nesouhlas s vytvořením biocentra LBC 208 na pozemcích p. č. XA a XB. V odůvodnění je stručně uvedeno, že je biocentrum navrhováno na nefunkčním biokoridoru RK 1119 a jeho význam je minimálně sporný. Pozemek č. p. XA má značný význam z hlediska budoucího potenciálního rozvoje obce. Dále byl v této příloze námitek vyjádřen nesouhlas s vytvořením biokoridoru RBK 37 přes pozemek p. č. XC, na jehož odůvodnění byly citovány závěry vyjádření odboru životního prostředí krajského úřadu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 1359665/2012/KUSK/2, ze kterého navrhovatel dovozoval, že vymezení regionálního biokoridoru RBK 1119 nerespektuje koridory pro stavby ve veřejném zájmu definované na úrovni politiky územního rozvoje. Dále poukazoval na to, že dálnice D8 představuje v současné době pro většinu živočichů prakticky nepřekonatelnou překážku a stávající můstek přes dálnici není vhodným objektem pro bezpečnou migraci živočichů. Navržený biokoridor RBK 1119 tak bude zdrojem střetů živočichů s projíždějícími automobily. Jako jediné zodpovědné řešení bylo uvedeno převedení biokoridoru RK 1119 přes dálnici D8 a koridor VRT v souladu s platnou metodikou vymezování ÚSES. Součástí odůvodnění námítky, resp. připomínky, ve kterých navrhovatel obecně rozporoval vymezení biokoridorů a biocentra, je i nákres alternativního vedení biokoridoru RK 1119, který má umožňovat bezpečnou migraci živočichů.

28. Odpůrkyně v rozhodnutí o námitkách navrhovatele uvedla, že „[r]egionální biokoridor je návrhem územního plánu zpřesněn na podkladu katastrální mapy. V místě průběhu po severním okraji části obce Nová Ves je RK 1119 řešen dle průběhu porostů, půd a přírodních společenstev v souladu s požadavky ZÚR, tedy přimknutý k severnímu okraji zastavěného území obce. Vedení biokoridoru akcentuje kvalitu půdy pod navrženým ÚSES a umožní při jeho realizaci organické propojení krajiny, zástavby a terénu. Řešení ÚSES dále nesleduje nevhodný návrh biocentra LBC 208 (dle Generelu ÚSES ORP Kralupy n. V. a změny č. 2 územního plánu Nová Ves) na plochách úrodných půd podél dálničního tělesa a vhodněji přechází přes dálnici D8 směrem k severu a pokračování regionálního biokoridoru RK 1119. RK 1119 je vymezen v ZÚR jako veřejně prospěšné opatření č. RK 1119 Podmoklina - K 57. Vymezení U30, U31 a U40 respektuje vymezení VPO v ZÚR. Návrh řešení prvků ÚSES vychází kromě ZÚR z původního územního plánu obce, kde byl veden v souladu s platnými ZÚR po severní hranici zastavěného území obce.“
29. Navrhovatel podal námítky také dne 11. 1. 2021 po opakovaném veřejném projednání, které proběhlo formou telekonference dne 4. 1. 2021. V námitkách opakovaně brojil proti vymezení biocentra LBC 208 a biokoridoru RBK 37. Odpůrkyně námítkám nevyhověla s odůvodněním, že po veřejném projednání došlo jen k administrativní úpravě klasifikace LBC 208 jako nefunkčního (navrhovaného) prvku ÚSES, uvedená úprava ale nemění podmínky využití a prostorového vypořádání. Zdůvodnění vymezení LBC 208 je totožné se zdůvodněním námítky ve veřejném projednání.

Posouzení návrhu soudem

Vymezení biokoridoru RK 1119 a biocentra LBC 208

30. Soud v úvodu konstatuje, že nepřehlédl, že je návrh navrhovatele zjevně inspirován závěry, které zdejší soud formuloval v rozsudku ze dne 23. 2. 2022, č. j. 43 A 85/2021-86. Tam formulované závěry se sice též týkají lokality LBC 208, avšak procesní situace a skutkový stav byly značně odlišné od situace navrhovatele, neboť společnost AMK Trans Servis s.r.o. (dále jen „AMK Trans Servis“), o jejímž návrhu soud rozhodoval právě v odkazovaném rozsudku, uplatnila v průběhu pořizování napadeného územního plánu podrobné námitky, včetně odůvodněné námitky nepřiměřenosti navrhované úpravy (vymezení biocentra LBC 208). Lišilo se i funkční zařazení pozemků ve vlastnictví společnosti AMK Trans Servis, které byly v předchozím územním plánu zastavitelné, a tato společnost již dokonce realizovala konkrétní kroky k jejich zastavění (žádala o vydání územního rozhodnutí na umístění parkovací plochy pro stroje a kamiony). Proto nelze jednoduše zobecnit závěry, které zdejší soud vyslovil v rozsudku ze dne 23. 2. 2022, č. j. 43 A 85/2021-86, a aplikovat je bez dalšího na projednávanou věc.
31. Navrhovatel ve svém návrhu jen velmi obecně uvádí, že je nezbytné, aby odpůrkyně ve spolupráci s pořizovatelem podrobně vyjasnila, proč zvolila předmětné řešení pro vymezení prvků ÚSES, které intenzivním způsobem zasahuje do vlastnického práva navrhovatele k předmětným pozemkům. Navrhovatel přitom nepopsal, v čem tento intenzivní zásah spočívá (jak konkrétně je například jeho právo omezeno, jaké měl záměry s uvedeným pozemkem, zda byly tyto záměry v souladu s funkčním využitím pozemků podle předchozího územního plánu a zda jsou nyní novým funkčním zařazením zmařeny). Platí přitom, že míra precizace (nebo naopak obecnosti) návrhových bodů, jimiž je soud vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), určuje i to, s jakou mírou konkrétnosti k jejich posouzení soud přistoupí (srov. např. judikaturu citovanou v bodě 57 již zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci č. j. 8 As 89/2016-48). Navzdory obecné formulaci návrhu na zrušení části napadeného územního plánu ale nakonec soud vyhodnotil, že návrh navrhovatele je důvodný.
32. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách navrhovatele. Územní plán jako opatření obecné povahy obsahuje dvojí odůvodnění: vlastní odůvodnění a odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Vlastní odůvodnění odráží nejen odborné požadavky, ale též požadavky politické povahy. Oproti tomu rozhodnutí o námitkách je formálně konstruováno jako rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu a materiálně jím mají být vypořádány námitky směřující k ochraně práv, povinností nebo zájmů souvisejících s výkonem vlastnického či jiného práva. Povaha námitek umožňuje podateli individualizovat v základních rysech právní a skutkové důvody, jež uplatňuje, a umožňuje též o takových námitkách individualizovaně rozhodnout. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách tedy předkládá právní a skutkové důvody, pro něž je třeba z pozice veřejné moci zasáhnout do práv, povinností či zájmů konkrétních subjektů individualizovaných konkrétními námitkami (srov. přiměřeně body 29 až 31 nálezu Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15). Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je proto zásadně třeba klást stejné požadavky jako v případě klasických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje odpůrce námitky uplatněné oprávněnou osobou (§ 52 odst. 2 stavebního zákona) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předesírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za

vyvrácené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, publ. pod č. 2266/2011 Sb. NSS). Je nicméně nutno zohlednit, že odůvodnění rozhodnutí o námitce je součástí odůvodnění celého opatření obecné povahy, a proto je třeba je vnímat v souvislostech. Odůvodnění rozhodnutí o námitce netrpí nepřezkoumatelností, je-li z odůvodnění rozhodnutí o námitce a potažmo z odůvodnění celého opatření obecné povahy zřejmé, jak byla daná problematika uvedená v námitce řešena (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2016, č. j. 8 As 89/2016-48, ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 18/2015-101, či ze dne 30. 7. 2015, č. j. 8 As 47/2015-44).

33. Předně je třeba uvést, že navrhovatel v námitkách zejména nesouhlasil s vytvořením biocentra LBC 208 a biokoridoru RBK 37 na svých pozemcích. Nelze ovšem pomíjet, že vlastník pozemku nemá individuální subjektivní právo na schválení konkrétní podoby územního plánu podle jeho požadavku, tj. aby územní plán umožňoval realizaci předem definovaného (stavebního) záměru vlastníka (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17, bod 65, ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51, a ze dne 18. 11. 2010, č. j. 7 Ao 5/2010-68). Proces územního plánování je výrazem práva obce na samosprávu, přičemž neexistuje veřejné subjektivní právo jednotlivce na konkrétní způsob zařazení jím vlastněných pozemků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2012, č. j. 6 Ao 8/2011-74, bod 30). Obecné vyjádření nesouhlasu s konkrétním funkčním zařazením dotčených pozemků, aniž by vlastník pozemku uvedl konkrétní argumenty, proč považuje takové řešení za nevhodné, nezakládá povinnost odpůrkyně zabývat se proporcionalitou přijatého řešení. Pokud vlastník pozemku nesouhlasí s navrhovaným funkčním zařazením pozemků, je na něm, aby přdestřel i argumenty, proč považuje takové řešení za nevhodné/nepřiměřené nebo jaké jiné řešení (a proč) považuje za vhodnější. Tímto postupem totiž seznámí odpůrkyni s konkrétními individualizovanými argumenty, na které by měla v rozhodnutí o námitkách taktéž individualizovaně zareagovat.
34. Navrhovatel k obecnému nesouhlasu se zařazením jeho pozemků jako součásti biocentra LBC 208, resp. biokoridoru RBK 37 doplnil požadavek na to, aby trasa biokoridoru RK 1119 a jím propojených biocenter byla přeložena dále od hranice intravilánu obce. Tuto trasu přeložení ve vlastním textu námítky nijak nekonkretizoval. K námitkám toliko připojil připomínky ke koncepci Územního plánu obce Nová Ves, jejichž odůvodnění sestává z citace vyjádření odboru životního prostředí krajského úřadu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 1359665/2012/KUSK/2, které poukazuje zejména na nedostatky vymezení regionálního biokoridoru RK 1119. Z odůvodnění těchto připomínek, resp. námitek ve vztahu k biokoridoru RK 1119 přitom není zcela jasné, kde končí pouhá citace vyjádření krajského úřadu a kde začíná individuální argumentace navrhovatele. Součástí odůvodnění je přitom i obrázek č. 12 *Návrh trasy přeložení biokoridoru RBK 1119. Červená čárkovaná čára je v návrhu ÚP, tečkovaně červeně návrh přeložení trasy biokoridoru s ohledem na dálnici D8.* (V uvedeném obrázku, který byl součástí námitek přiložen toliko v černobílé variantě, je tečkovaná linka vedena jihovýchodně od obce Nová Ves, čárkovaná čára v podstatě kopíruje vedení biokoridoru RK 1119 tak, jak je zakreslen v napadeném územním plánu – pozn. soudu). Jelikož ale navrhovatel v námitkách uvedl, že navrhuje přeložení prvků ÚSES dále od hranice intravilánu obce, a zároveň v další části odůvodnění námitek připojil obrázek, který obsahuje variantní řešení vedení trasy biokoridoru, má soud za to, že lze tento obrázek považovat za navrhovatelův návrh alternativního vedení biokoridoru. Navrhovatel nakonec v námitkách vyjádřil i to, že jsou dotčené pozemky v soukromém vlastnictví a nesouhlasí s jejich faktickým vyvlastněním.

35. Ačkoli navrhovatel nepředestřel své konkrétní záměry využití dotčených pozemků a nenastínil, v čem by byl na svém vlastnickém právu přímo omezen (pouze v souvislosti s pozemkem p. č. **XC** poukazoval na vhodnost tohoto pozemku pro další rozvoj obce), požadoval, aby byla trasa biokoridoru vedena dále od intravilánu obce, a prostřednictvím mapy nastínil jinou variantu řešení vedení biokoridoru.
36. Odpůrkyně na navrhovatelem předestřené variantní řešení nijak nereagovala. V rozhodnutí o námitkách toliko obecně popsala, kudy navržený biokoridor vede (nikoli ovšem z jakého důvodu) a že akcentuje kvalitu půdy, aniž by ovšem vysvětlila, zda je právě kvalitní půda předpokladem pro vymezení biokoridoru na tomto pozemku či naopak. Odpůrkyně pak dále uvedla již jen to, že návrh biocentra LBC 208 dle generelu ÚSES ORP Kralupy nad Vltavou a změny č. 2 původního územního plánu vhodněji přechází přes dálnici D8, aniž by upřesnila, v čem spočívá vhodnost tohoto řešení oproti řešení navrhovanému navrhovatelem. Soud přitom nepřehlédl, že vypořádání námitek navrhovatele je zcela totožné s částí vypořádání námitek společnosti AMK Trans Servis (druhá polovina odstavce na str. 213 odůvodnění), která podala obsáhlé námitky ve vztahu ke svým pozemkům, které byly zařazeny jako součást biocentra LBC 208. Tato společnost ovšem nepředkládala totožné variantní řešení vedení biokoridoru jako navrhovatel. Tato společnost uváděla zejména obsáhlé argumenty ve vztahu k neproporcionalitě zásahu do jejího vlastnického práva a zmaření plánovaných stavebních projektů. Společnost AMK Trans Servis nepředložila konkrétní alternativní vedení trasy, pouze obecně poukázala na možnost vedení biokoridoru severněji od zastavěné části obce. Logicky tedy nemohlo vypořádání námitek společnosti AMK Trans Servis obsáhnout námitky uplatněné navrhovatelem.
37. Jak ovšem soud uvedl s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu již výše, je nutné zohlednit, že odůvodnění rozhodnutí o námitce je součástí odůvodnění celého opatření obecné povahy, a proto je třeba je vnímat v souvislostech. Odůvodnění rozhodnutí o námitce netrpí nepřezkoumatelností, je-li z odůvodnění rozhodnutí o námitce a potažmo z odůvodnění celého opatření obecné povahy zřejmé, jak byla daná problematika uvedená v námitce řešena.
38. Na str. 92 textové části odůvodnění napadeného územního plánu je v odstavci 2.3. Regionální biokoridory uvedeno, že „*[r]egionální biokoridor **RK 1119**, členěný na úseky **RBK 37**, **RBK 38-1**, **RBK 38-2** a **RBK 39**, je v celé trase proložený lokálními biocentry (v části trasy u Nové Vsi je veden v polích jako nefunkční a navržený – byl změněn jednak prvky doplňkovými ve směru od Vepřeku a pak také dle průběhu porostů severně od obce Nová ves, kde byl neoprávněný oblouk ÚSES změněn na průchod na SZ na menší a přimknutý k obci. Trasa regionálního biokoridoru byla sjednocena dle požadavků ZÚR. Je vhodné uvažovat s převodem biokoridoru RBK 37 mimo již stávající navrženou uvedenou trasu a to směrem k východu, do svahů nad Vepřek. Další možností je toto převážně hypotetické spojení mezi ÚSES Stč. kraje a Ústeckého kraje nejspíše vypustit, protože jeho konstrukce v současném provedení ÚP neodpovídá plně metodikám a podkladům.*“
39. Podle § 36 odst. 5 stavebního zákona jsou zásady územního rozvoje závazné pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území.
40. Podle § 43 odst. 3 věty první stavebního zákona územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu

se zásadami územního rozvoje, s politikou územního rozvoje a s územním rozvojovým plánem.

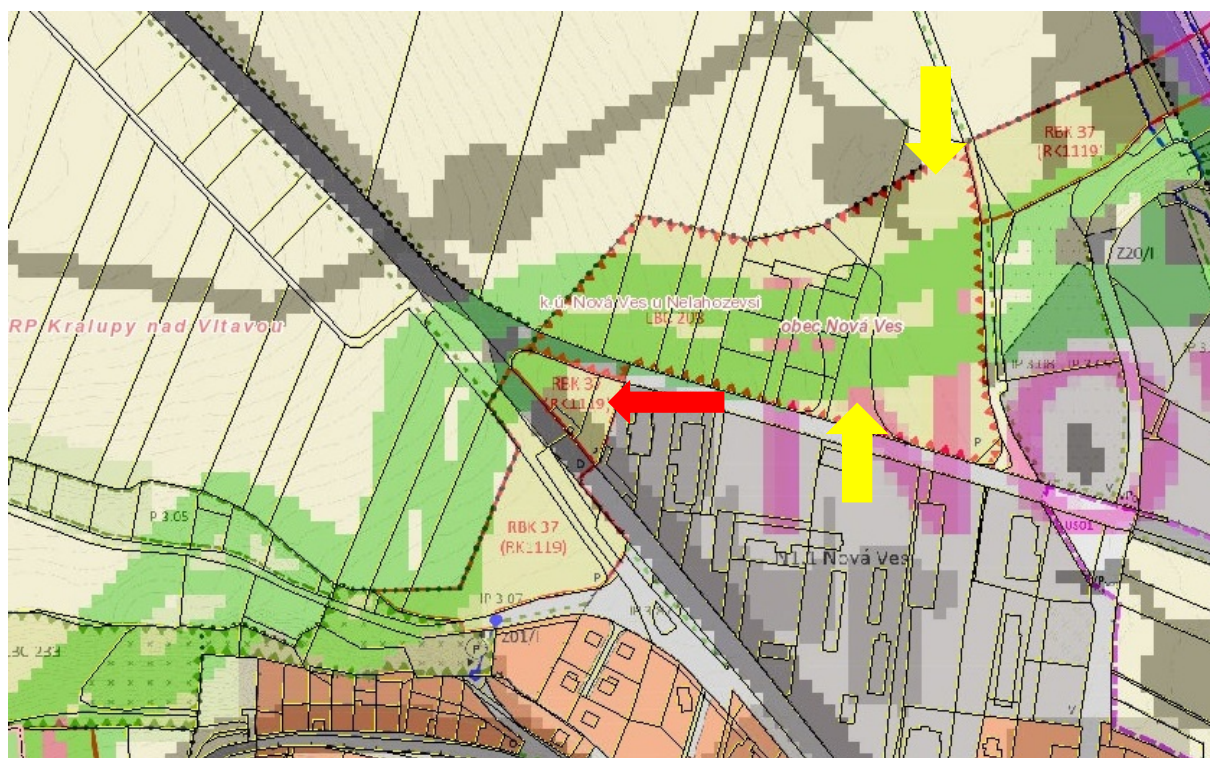
41. Z citované právní úpravy jednoznačně vyplývá, že zásady územního rozvoje jsou závazným podkladem pro pořizování územního plánu a územní plán může toliko rozvíjet, případně zpřesňovat cíle a úkoly těchto zásad územního rozvoje.
42. Ze závazné grafické části ZÚR (srov. příloha č. 1 ZÚR, výkresy č. I./2 – Plochy a koridory nadmístního významu a č. I.4 – veřejně prospěšné stavby a opatření) je patrná trasa regionálního biokoridoru RK 1119, která nepřiléhá k zastavěné části obce a nezasahuje ani pozemek navrhovatele p. č. XC (pro názornost soud předkládá výřez mapy I.4¹ s tím, že regionální biokoridor je značen zelenou barvou, pozemek navrhovatele p. č. XC je označen červenou šipkou a pozemky p. č. XA a XB jsou zdůrazněny žlutými šipkami):

43. S ohledem na výše uvedené zobrazení trasy biokoridoru v ZÚR a závaznost ZÚR pro územní plán je v podstatě vyloučené, aby vedl biokoridor RK 1119 alternativní trasou, kterou ve svých námítkách na obrázku č. 12 předestřel navrhovatel, neboť jím zobrazená (tečkovaná) trasa obcházela obec Nová Ves z opačné strany. Jelikož by byl takový návrh alternativní trasy z pohledu § 36 odst. 5 stavebního zákona zcela nepřijatelný, nebylo by ani povinností odpůrkyně podrobně vypořádávat argumenty, které navrhovatel prostřednictvím citace vyjádření krajského úřadu předestřel na podporu vedení biokoridoru alternativní trasou. V takovém případě by považoval soud za dostatečné (byť ne nutně ideální), že je v odůvodnění napadeného územního plánu (na str. 92) uvedeno, že trasa biokoridoru RK 1119 je vedena (sjednocena) dle požadavků ZÚR. Nicméně, jak soud zjistil porovnáním zakresu biokoridoru v napadeném územním plánu a v ZÚR, tyto trasy

¹ Dostupné zde: https://gis.kr-stredocesky.cz/js/reg_up/ (v seznamu vrstev označena vrstva ZÚR po 7., 2. a 1 A –I.4 Veřejně prospěšné stavby a opatření)

se ve skutečnosti nepřekrývají, resp. část trasy biokoridoru RK 1119 (část RBK 37) je v napadeném územním plánu vyznačena zcela mimo vedení trasy dle ZÚR (pro přehlednost soud předkládá zobrazené prolnutí mapy ZÚR I.4. Veřejně prospěšné stavby a opatření a hlavního výkresu napadeného územního plánu². Pozemky navrhovatele a trasa biokoridoru dle ZÚR jsou označeny totožně jako ve výřezu výše, trasa biokoridoru RBK 37 (RK 1119) a biocentra LBC 208 je dle napadeného územního plánu označena světle zelenou barvou a ohraničena červenou linkou, v části biocentra je ohraničena červenou linkou s trojúhelníky):

44. V takovém případě ovšem není dostatečné ani přiléhavé odkázat pouze na to, že je trasa biokoridoru vedena podle ZÚR, když se tato trasa zjevně od trasy vymezené v ZÚR odchyluje, a to právě v části RBK 37, ve které jde přes pozemky navrhovatele. Navrhovatel požadoval, aby byla trasa biokoridoru vedena dále od intravilánu obce (v tomto ohledu již není rozhodné, zda tím mínil dále od obce ve smyslu zákresu na jím předloženém obrázku, anebo dále od obce, jak je trasa vedena v ZÚR). Odpůrkyně nevedla trasu biokoridoru v souladu se závaznými ZÚR, ale vedla trasu biokoridoru blíže k zastavěné části obce, přičemž je zjevné, že v případě, vedla-li by trasu biokoridoru v souladu se ZÚR, nebyl by navrhovatelův pozemek p. č. XC do biokoridoru vůbec zahrnut. Odpůrkyně v odůvodnění uvedla pouze to, že byl změněn neoprávněný oblouk ÚSES, aniž by ovšem vysvětlila, co míní onou neoprávněností oblouku ÚSES (soud se může pouze domnívat, že měla odpůrkyně na mysli tu část biokoridoru RK 1119, která ve výše zobrazeném výřezu prochází dále od zastavěné části obce). Ačkoli tak odpůrkyně v rozhodnutí o námitkách uvedla, že byl regionální biokoridor zpřesněn na podkladu katastrální mapy, tak toto tvrzení nemá oporu v grafické části výroku napadeného územního plánu v porovnání

² Dostupné zde: https://gis.kr-stredocesky.cz/js/reg_up/ (v seznamu vrstev označena vrstva Hlavní výkresy a ZÚR po 7., 2. a 1 A –I.4 Veřejně prospěšné stavby a opatření; u vrstvy hlavní výkresy soud použil zobrazení průhlednosti vrstvy na přibližně 40 %)

s grafickou částí ZÚR, neboť část trasy regionálního biokoridoru nevedla v ZÚR přes pozemek p. č. **XC** vůbec, a navíc na str. 92 odůvodnění napadeného územního plánu odpůrkyně výslovně uvedla, že severně od obce Nová Ves byla trasa tohoto biokoridoru *změněna*. Na jedné straně tak odpůrkyně tvrdí, že byla trasa biokoridoru sjednocena dle požadavků ZÚR, zároveň ale uvádí, že je v části trasa biokoridoru změněna (oproti trase vedené v ZÚR). Logicky pak nemůže být tato část trasy biokoridoru sjednocena dle požadavků ZÚR, když vede i přes jiné pozemky, než bylo určeno ZÚR. Zpřesnění vymezení trasy biokoridoru by mělo zahrnovat pouze takové úpravy trasy, které se budou překrývat s vedením biokoridoru podle ZÚR. Lze připustit, že bude biokoridor například užší nebo že se z trasy mírně odchýlí pouze v důsledku zpřesnění zákresu podle katastrální mapy, protože vymezení v ZÚR není z podstaty své podrobnosti natolik detailní a přesné. Nelze ovšem připustit, aby se za zpřesnění trasy považovala změna této trasy, tj. vedení biokoridoru zcela mimo pozemky předpokládané ZÚR, anebo vedení trasy přes tyto pozemky v podstatně větším rozsahu, nadto bez jasného vysvětlení.

45. Zároveň soud poukazuje na to, že v bodech 194 a 195 ZÚR byly stanoveny zásady pro usměrňování rozvoje a rozhodování o změnách v území a úkoly pro územní plánování, mezi kterými bylo mj. uvedeno, že při plánování a realizaci biocenter a biokoridorů ÚSES se vychází z požadavků stanovených specifickými oborovými dokumentacemi a zpřesnění vymezení regionálních a nadregionálních biocenter a biokoridorů má být v souladu s metodikou ÚSES a požadavky specifických oborových dokumentů tak, aby byly dodrženy jejich minimální parametry a zajištěna jejich funkčnost [poznámkou pod čarou bylo odkazováno na Územně technický podklad Regionální a nadregionální ÚSES ČR (MMR ČR a MŽP ČR) vč. pozdějších změn a aktualizací – *pozn. soudu*]. Odpůrkyně tak byla v souvislosti s vymezováním biokoridorů a biocenter vázána nejen závaznými ZÚR, ale jejich prostřednictvím se pro ni stala závazná i pravidla podrobněji rozvedená v metodice ÚSES. Soud zároveň nepřehlédl, že odpůrkyně i v textové části odůvodnění napadeného územního plánu (na str. 92) výslovně uvedla, že konstrukce současného biokoridoru RK 1119 (v jeho části RBK 37) neodpovídá plně metodikám a podkladům. Ve svém důsledku tak trasa biokoridoru nejen že v severní části nerespektuje trasu stanovenou v ZÚR, ale navíc ani plně neodpovídá metodikám a podkladům, které jsou pro odpůrkyni prostřednictvím ZÚR závazné.
46. Odpůrkyně tedy vymezila část biokoridoru RBK 37 v rozporu se závaznými ZÚR, když změnila jeho trasu a vedla ho nyní i přes pozemek p. č. **XC** tak, že se v dané části biokoridor ani zčásti nepřekrýval s koridorem vymezeným v ZÚR, a navíc ho vymezila tak, že neodpovídá plně metodikám a podkladům, ač ZÚR zavazovaly odpůrkyni k tomu, aby biokoridory a biocentra vymezila v souladu s metodikou. Odpůrkyně navíc ani neuvedla, v jaké části anebo z jakých důvodů je vymezení biokoridoru v části RBK 37 nesouladné s metodikami a podklady. Nelze tak ani posoudit, v čem konkrétně není v souladu a zda je tento nesoulad odůvodněn objektivními a závažnými důvody. Pokud snad měla na mysli to, že metodikám a podkladům neodpovídá již samotné trasování biokoridoru v ZÚR, nic to neměnilo na závaznosti této trasy. Chtěla-li odpůrkyně navrhnout alternativu k trase v ZÚR s cílem iniciovat aktualizaci nadřízené územně plánovací dokumentace, mohla tak učinit v zásadě jen navržením územní rezervy v alternativní trase, avšak při současném vymezení koridoru i v trase dosud závazně vytčené v ZÚR (přiměřeně viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2019, č. j. 54 A 46/2019-272, body 71 a násl.). Rozhodnutí o námitkách navrhovatele ve spojení s odůvodněním napadeného územního plánu je tak nesrozumitelné, neboť důvody, které

odpůrkyně uvedla v souvislosti s částí trasy biokoridoru RBK 37, jsou vnitřně rozporné. Navíc je vymezení této části biokoridoru nezákonné, neboť je vymezeno přes pozemek p. č. XC, ačkoli ZÚR biokoridor RK 1119 přes tento pozemek vůbec nevymezovaly.

47. Ohledně umístění biocentra LBC 208 pak platí, že jeho umístění již není řešeno v ZÚR (prostřednictvím ZÚR lze stanovit pouze obecné zásady, což bylo učiněno právě odkazem na metodiku ÚSES). Umístění lokálního biocentra je tak plně v kompetenci obce (odpůrkyně). Bylo tedy na odpůrkyni, aby v napadeném územním plánu vymezila metodikou ÚSES (*de facto* však ZÚR) vyžadovaná vložená biocentra do regionálního biokoridoru, který je rámcově vymezený již v ZÚR. V rámci posouzení této části návrhu pak soud odkazuje na své dřívější závěry uvedené v rozsudku ze dne 23. 2. 2022, č. j. 43 A 85/2021-86, které jsou přílehlavé i na nyní projednávanou věc, a kde soud uvedl, že „*odpůrkyně v nynější věci nepoukázala na konkrétní úkoly vyplývající ze ZÚR a z metodiky ÚSES (to poprvé činí až ve vyjádření k návrhu) a nevysvětlila, proč bylo nutné přes pozemky navrhovatelky vymezit nejen samotný nadregionální biokoridor, ale zejména též lokální biocentrum. Odpůrkyně kromě obecných tvrzení nenastínila žádné zásady ani principy, jimiž se řídila při výběru lokalit, do nichž umístila lokální biocentra.*“ Odpůrkyně pak ani v rozhodnutí o námitkách nijak nevysvětlila, proč a v jakém rozsahu je biocentrum vymezeno právě na pozemcích navrhovatele. V této části je tak rozhodnutí o námitkách navrhovatele, resp. napadený územní plán nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť nelze seznat důvody, které vedly odpůrkyni k vymezení biocentra LBC 208 v rozsahu (na pozemcích navrhovatele), jak je zakreslen v napadeném územním plánu.
48. K výše uvedenému pak soud dodává, že vymezení ploch (prvků) ÚSES s sebou nese vždy jisté omezení vlastnického práva vlastníků pozemků, na nichž je ÚSES vymezován (ve prospěch veřejného zájmu na ochraně přírody a krajiny), a je proto potřeba, aby bylo vymezení takových prvků *přesvědčivě* odůvodněno. Z napadeného územního plánu je ovšem patrné, že se odpůrkyně neztotožňuje s řešeními přijatými v ZÚR, což se pak projevuje i v jisté nepřesvědčivosti odůvodnění trasy biokoridoru RBK 37 a vymezení biocentra LBC 208. Sama odpůrkyně i přímo v odůvodnění napadeného územního plánu uvádí, že je vhodné uvažovat o východní trase vedení tohoto biokoridoru a dokonce poukazuje na to, že aktuální trasa biokoridoru nezohledňuje linie v terénu či strukturu v krajině (opět tím poukazuje na nevhodnost zvoleného řešení). Uvedené odůvodnění napadeného územního plánu tak spíše vyznívá tak, že je trasa biokoridoru vymezena spíše samoučelně než za účelem naplnění konkrétních environmentálních cílů. Takové odůvodnění pak vzbuzuje důvodné pochybnosti o tom, zda vymezení plochy biokoridoru a biocentra přes pozemky navrhovatele nenese znaky libovůle, neboť není odůvodněno konkrétními (racionálními, účelnými) důvody, ale pouze formálním odkazem na závazné vymezení v ZÚR. Odpůrkyně sice formálně zmiňuje odkaz na metodiky, které je třeba při umísťování lokálních prvků ÚSES (biocenter) respektovat, tím ovšem nijak nevysvětluje, proč je nezbytné umístit tyto prvky ÚSES právě na pozemcích navrhovatele, když sama nastiňuje variantu, při které by pozemky navrhovatele dotčeny nebyly. Nezbytnost umístění prvků ÚSES nelze případně posuzovat pouze z hlediska dodržení metrických vzdáleností (např. umístění biocentra každých 700 m na trase biokoridoru), ale též z hlediska možného naplnění účelu existence biocentra. Je-li totiž přímo odpůrkyní zpochybňována trasa vedení biokoridoru RK 1119 (RBK 37), těžko lze dospět k závěru, že je na takovém biokoridoru účelně a důvodně vymezeno konkrétní biocentrum.

49. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu na zrušení části napadeného územního plánu pak sice odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2020, č. j. 9 As 171/2018-50, ve kterém Nejvyšší správní soud v souvislosti se změnou regulace pozemků uvedl, že „[m]á-li dojít ke změně funkčního určení ploch, pak musí být podložena dostatečně závažnými důvody, opírajícími se buď o relevantní změnu okolností, nebo o to, že původní řešení je věcně nesprávné a vede k závažné kolizi s veřejným zájmem,“ a uvedla, že má za to, že přesně k takové změně okolností došlo, a to v podobě změny klimatu, kterou považuje již za notorietu, kterou není třeba nijak prokazovat, přičemž poukázala na to, že navrhovatel neuvedl žádné vědecké důkazy, kterými by fakt existence klimatické změny a nutnosti na ni reagovat mj. v územních plánech vyvrátil, ovšem k této argumentaci soud uvádí, že i v případě, panoval-li by konsensus na tom, že dochází ke změně klimatu, na kterou je třeba v územních plánech *vždy* reagovat, tak konkrétní opatření, která by byla v souvislosti se změnou klimatu do územního plánu přijímána, musí být odůvodněna, neboť by muselo být zřejmé, jaký konkrétní negativní projev změny klimatu má být konkrétním opatřením regulován a s jakým (očekávaným) výsledkem (záměrem). Nelze obecně akceptovat postup, že by jakékoli řešení, které lze v obecné rovině považovat za přínosné pro ochranu životního prostředí (prvky ÚSES) bylo možné zavést, ať už pouze s obecným odkazem na potřebu ochrany klimatu (zamezení klimatickým změnám), nebo dokonce bez výslovného odkazu na tuto skutečnost aniž by byla vyhodnocena alternativní dostupná řešení. Odpůrkyně navrhovateli vyčítá, že neuvedl konkrétní vědecké důkazy, kterými by fakt existence klimatické změny a nutnosti na ni reagovat vyvrátil. Ovšem byla to právě odpůrkyně, kdo měl v takovém případě v napadeném územním plánu předestřít, jaká konkrétní opatření reagují na které konkrétní projevy klimatické změny. Odpůrkyně nikde v návrhu neuvedla, že by biokoridor RK 1119 (část RBK 37) a biocentrum LBC 208 vymezila v reakci na probíhající klimatické změny (a nepopsala, jak mají tyto prvky ÚSES klimatické změny zmírňovat). Navíc konkrétní vymezení biocentra nebo biokoridoru vůbec nemusí být zpochybňováno popíráním existence klimatických změn, ale může být úspěšně zpochybňováno nevhodností takového opatření pro dosažení zamýšleného cíle (zmírnění dopadů konkrétních klimatických změn) nebo tím, že takové opatření by bylo účinnější v jiném místě. Navrhovatel se vůbec nemusí domnívat, že by neexistovala klimatická změna a už vůbec nemusí prokazovat, jestli existuje či nikoli. Bylo na odpůrkyni, aby případně popsala konkrétní projevy klimatické změny v dané oblasti (např. úbytek úhrnu srážek, snížení stavu podzemních vod apod.), a označila opatření určená k jejich zmírnění. Zároveň soud dodává, že argumentační deficit napadeného územního plánu nelze odstranit v řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, ze dne 21. 9. 2017, č. j. 2 As 265/2017-29), neboť soud je oprávněn přezkoumávat napadené opatření obecné povahy tak, jak bylo vydáno, nikoli ve znění doplněném prostřednictvím podání odpůrkyně v průběhu řízení před soudem. Odpůrkyně tedy sice uvedla obsáhlou argumentaci ve vztahu k důvodům vymezení prvků ÚSES (zejména ve vztahu k nutnosti reagovat na klimatické změny a chránit životní prostředí), ovšem odpůrkyní nastíněné důvody nejsou v napadeném územním plánu jakkoli vyjádřeny.
50. Vzhledem k tomu, že stanovení ploch U 33 a U 40 (plocha veřejně prospěšných staveb) je přímo odvislé od existence prvků ÚSES (a jejich rozsah vyplývá z vymezených ploch odpovídajících biokoridoru RBK 37 a biocentru LBC 208), rozhodl soud společně se zrušením části ploch regionálního biokoridoru a lokálního biocentra (v rozsahu pozemků navrhovatele) též o zrušení ploch U 33 a U 40 v této části. Jelikož byla část trasy

biokoridoru RBK 37 vedena přes pozemek navrhovatele nezákonně a jelikož nebylo dosud přezkoumatelně zdůvodněno, proč se má dané lokální biocentrum LBC 208 nacházet právě na pozemcích navrhovatele ve stanoveném rozsahu, nebylo možné uvažovat ani o umístění plochy U 33 a U 40, jejichž existence je podmíněna vymezením regionálního biokoridoru a lokálního biocentra.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že napadený územní plán je z hlediska vymezení plochy lokálního biocentra LBC 208 přes pozemky navrhovatele nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, a v části vymezení regionálního biokoridoru RBK 37 přes pozemek navrhovatele je dokonce nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, a proto jej musel soud v příslušné části zrušit [§ 101d odst. 2 věta první, § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; výrok I].
52. Nad rámec nutného odůvodnění pak soud ještě doplňuje, že odpůrkyni nelze upřít snahu, s jakou se pokusila ve vyjádření k projednávanému návrhu dovysvětlit důvody pro stanovení sporné regulace, ovšem tímto způsobem je, jak již bylo výše uvedeno, nepřijatelné nahrazovat nedostatečnost odůvodnění napadeného územního plánu. Soud zároveň zdůrazňuje, že odpůrkyni nijak nezavazuje v tom, aby v budoucnu vyhověla požadavkům navrhovatele. Pokud se nezmění obsah ZÚR, je zjevné, že regionální biokoridor bude muset patrně zasahovat alespoň na část pozemků p. č. **XA** a **XB**. Soud tedy nevylučuje, že mohou existovat legitimní důvody, pro které by mohly být pozemky navrhovatele podrobeny regulaci, jež by se zčásti nebo i zcela shodovala s nyní zrušovanou částí napadeného územního plánu, ovšem pro takový případ regulace je potřeba, aby odpůrkyně tyto důvody (pokud takové existují) přesvědčivě popsala a případně též v závislosti na obsahu případných námitek popsala, v jakém rozsahu je nezbytné, aby byly pozemky navrhovatele dotčeny.
53. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Navrhovatel měl ve věci plný úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 13 228 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč a nákladů na zastoupení advokátem ve výši 8 228 Kč. Výše odměny advokáta tak zahrnuje dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání návrhu podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a dále náhradu hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce navrhovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Náhradu nákladů řízení uložil soud odpůrkyni zaplatit navrhovateli ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., výrok II).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. listopadu 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu